

Podzim a vzpomínka na zemřelé

Zbarvené listí stromů je jedním ze znamenání krásy podzimu. Příroda rozehrává své barvy na našich stránkách a my s tajícím dechem si přejeme onu krásu v sobě uchovat. Bojíme se o ni, protože každý z nás ví, že za krátký okamžik onen půvab zmizí. Podobně v tomto dušičkovém čase si více uvědomujeme křehkost našeho bytí spojenou s bolestí, kterou prožíváme při odchodu našich blízkých. Máme obavy, že za čas bude naše jméno vymazáno z lidských myslí, stejně tak, jako jména těch, kteří nás už předešli. Kdo si pak na nás vzpomene?

Teologie nazývá Boha věčnou pamětí, která říká: „I kdyby matka zapomněla na plod svého lůna, já na tebe nezapomenu.“ Toto ujištění patří každému člověku.

Je důležité s vděčností myslet na všechny ty, kteří pro nás byli v životě darem a zároveň být i my sami darem pro lidi se kterými žijeme.

Na hrobech zapalujeme svíce, protože nám symbolizují úděl nás všech. Každá svíce jednou dohoří, stejně jako skončí lidský život. *Když svíce hoří, ubývá, stravuje se, ale při tom vydává světlo a teplo pro okolí. I to je symbolické vyjádření života člověka. Život zazáří, podobně jako plamen svíce a stravuje se láskou a tím ubývá. Ale právě ona láska dává našemu životu smysl. Při rozžhání svící nezapomeňme vzpomenout těch, kteří se našich životů dotkli láskou.*

Všechno, čeho se dotkne láska, je zachráněno od smrti. *Romain Rolland*

Život zemřelých je uložen v paměti žijících. *Cicero*

Žít v srdcích, která zde zanecháváme, znamená nezemřít. *T. Campbell*

Život je silnější než smrt, naděje je silnější než zoufalství. *G. B. Shaw*

Žij takovým životem, jaký by sis přál mít v okamžiku smrti za sebou. *Ch. F. Gellert*

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas:

Je čas rození i čas umírání. Je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas tančit. *Bible – kniha Kazatel*

Letos pravděpodobně poprvé nebudeme moci uskutečnit společnou pobožnost na našich hřbitovech. Ale i tak můžeme volat za těmi, kteří nás předešli, aby i jednou za námi mohlo znít: „Světlo věčné ať jim svítí!“. Po celý letošní listopad senioři, nemocní a všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit své bydliště kvůli omezením spojenými s pandemií, mohou získat milosti pro duše zemřelých.

Stačí pokud se v modlitbě spojí se společenstvím církve, zřeknou se jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit, jakmile to bude možné, i další podmínky (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) a před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie se pomodlí za zesnulé. Mohou to být např. ranní chvály nebo nešpory z breviáře za zesnulé, růženec, Korunka k Božimu milosrdenství nebo jiné modlitby za zemřelé, které se věřící obvykle modlí, četba úryvku z Evangelia, který je součástí liturgie za zesnulé, nebo vykonání skutku milosrdenství, obětování Bohu bolestí a útrap vlastního života.

Modlitba je jedinou silou, která dosahuje za hranice života a smrti. Modlitba je posilou pro společenství jak žijících, tak i zemřelých. Dotkněme se tedy právě modlitbou a přáním Božího pokoje všech těch, kterým vděčíme za milost života, neboť všechno, čeho se dotkne láska, je zachráněno od smrti věčné.

Pavel Lazárek, farář